

[J. S. Foget.]

det var, fordi Ministeren ikke vilde svare mig — at svare paa mit Spørgsmaal om, hvornaar jeg har stillet Krav, der overhovedet kunde sammenlignes med det, der her gennemføres som Lov. Jeg vil i den Forbindelse gerne spørge, om Ministeren virkelig mener, det er at bide Hovedet af al Skam at forlange økonomisk Ligeret for Landbruget. Jeg vil gerne have et klart Svar herpaa. Er det at bide Hovedet af al Skam at kræve økonomisk Ligeret for Landbruget? Jeg tvivler ikke paa, at det er Ministerens Opfattelse og Regeringens Opfattelse, men jeg vil gerne have det opklaret officielt.

Stensballe: Jeg kan ikke sige andet til det ærede Medlem Hr. Malchau, end at jeg beklager, at han ikke har kunnet faa mere ud af sit Avancement. Det, der blev gennemført dengang, blev gennemført paa det Grundlag, at der var en Mængde af Statsbanernes, Postvæsenets og vist ogsaa Toldvæsenets Tjenestemænd, som slet ikke kunde avancere, fordi der ikke var Avancementsstillinger nok. Der blev derfor indført den Avancementsklasse, som bl. a. det ærede Medlem staar i — saa vidt jeg forstaar —, for at hjælpe og bøde paa Forholdene. Det var det, der skete, og det var Tjenestemandorganisationerne taknemmelige for dengang, maaske — forstaar jeg — nu ikke saa meget mere.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er klar over, hvad det ærede Medlem Hr. J. S. Foget mener med Ligeret for Landbruget, og derfor er jeg heller ikke i Stand til at vurdere, hvad det ærede Medlem har krævet paa dette Omraade, og om det kan siges at være urimeligt. Derimod ved jeg, at det ærede Medlems Parti ved adskillige Lejligheder har krævet, at Staten skulde sikre Landbrugets Rentabilitet, og der forekommer det mig unægteligt, at man nok ved adskillige Lejligheder har kunnet sætte et stort Spørgsmaalstegn ved det, der er udtalt, fordi det jo ikke kan være saadan, at et Erhverv, som ønsker at arbejde under frie Forhold og at udnytte de frie Forhold, kan kræve Statsgaranti.

Det ærede Medlem siger, at Tjenestemændenes Lønninger bevæger sig efter de

givne Reguleringsregler, og at de følger med opefter paa samme Maade, som de altsaa ogsaa maa følge med nedefter. Ja, men det er, som jeg allerede har sagt, langt svagere Udsving, der sker for Tjenestemændenes Vedkommende end for andre, ogsaa naar det gaar opad. For det første giver de Pristalsberegninger, her er Tale om, jo ikke fuld Dækning for Prisstigningerne, men i det hele fremkalder Prisstigninger, som jeg siger, svagere Pendulsvingninger, og i Perioder, hvor det private Erhvervsliv, eller Dele deraf, har meget gunstige Vilkaar, er det slet ikke saadan, at Tjenestemændene følger med. Men jeg vil paa ingen Maade bestride, at Tjenestemændene maa være med i Reguleringen af Levevilkaarene i den Tid, vi er inde i, ligesom jeg paa den anden Side heller ikke paa nogen Maade vil bestride, at Landbruget er ude i store Vanskeligheder for Tiden, og at Landbruget med Rette kan kræve stor Hensyntagen fra det øvrige Samfunds Side.

J. S. Foget: Jeg takker for den utvetydige Udtalelse af Ministeren om, at det er at bide Hovedet af al Skam, naar man fra Landbrugets Side forlanger Rentabilitet. Det var jo det, Ministeren sagde. Der er altsaa ingen Tvivl om det Spørgsmaal længere, det er den Anskuelse, Ministeren lægger for Dagen. Ministeren føjer hertil: naar Landbruget arbejder under frie Forhold. Ja, men Landbruget har jo ikke i de sidste 15 Aar arbejdet under frie Forhold, og i Særdeleshed ikke, siden Valutaloven blev indført. Da har Landbruget overhovedet ikke kendt til frie Forhold, da har vi arbejdet under den mest gennemførte Planøkonomi, som tænkes kan, og dér er det Lovgivningsmagten, dér er det i første Instans Regeringspartierne, som bestemmer, under hvilke Vilkaar der skal arbejdes.

Ministeren siger vedrørende Tjenestemændene, at der er svagere Udsving i deres Løn, naar Konjunkturerne gaar opad, end for de frie Erhverv. Ja, men saa er Udsvingene til Gengæld lige saa svage, naar det gaar nedad. I alt Fald er der ikke nogen Stand i vort Land, som er saa sikret paa alle Leder og Kanter, som Tjenestemændene er det. Sammenholdt hermed vil jeg hævde som min Opfattelse, at kan Samfundet som saadant stille Krav til nogen Del af